

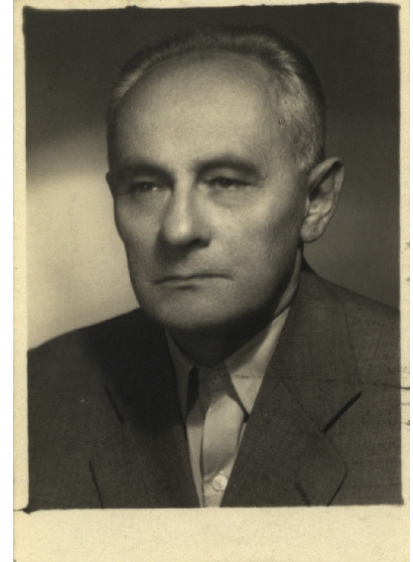
Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17296,Lipinski-Edward.html>
2021-06-20, 21:51

Lipiński Edward

Edward Lipiński, ur. 18 X 1888 w Nowym Mieście n. Pilicą, zm. 13 VII 1986 w Warszawie. 1909-1912 absolwent Wyższej Szkoły Handlowej w Lipsku, 1912-1913 Uniwersytetu w Zurichu, kierunek ekonomia, doktorat (1925), prof. (1929).

1906-1918 w PPS-Lewica, 1913-1914 w socjalistycznym Towarzystwie Krzewienia Wiedzy Handlowej i Przemysłowej. W 1913 pracował krótko w Banku Handlowym i jako nauczyciel historii w szkole średniej; 1914-1919 wykładowca ekonomii na Wyższych Kursach Handlowych J. Siemiradzkiej, w Wolnej Wszechnicy Polskiej i w Wyższej Szkole Intendentury Sztabu Generalnego, 1918-1920 kierownik Inspekcji Pracy Zarządu Miasta Warszawy. Od 1919 doradca Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, 1920-1923 naczelnik Wydz. Statystyki Pracy i doradca naukowy w Głównym Urzędzie Statystycznym, gdzie uruchomił i prowadził wydawnictwo Statystyka Pracy, w 1921 współzałożyciel Ligi Praw Człowieka i Obywatela, 1923-1939, 1945-1950 i 1956-1960 wykładowca Wyższej Szkoły Handlowej (od 1933 Szkoła Główna Handlowa, od 1949 Szkoła Główna Planowania i Statystyki) w Warszawie, 1937-1938 i 1945-1946 prorektor, 1928-1939 twórca, następnie dyr. Instytutu Badania Koniunktur Gospodarczych i Cen. 1928-1939 i 1947-1978 redaktor naczelny pisma „Ekonomista”, 1931-1939 prezes Towarzystwa Ekonomistów i Statystyków Polskich. Podczas okupacji niemieckiej kierownik tajnej SGH w Warszawie, pod szyldem akceptowanych przez Niemców Kursów Gospodarczych (1940-1941), zawodowej Miejskiej Szkoły Handlowej (1941-1944), następnie po powstaniu warszawskim Kursów Akademickich w Częstochowie, współpracownik Departamentu Pracy i Opieki Społecznej Delegatury Rządu na Kraj. 1945-1946 dyr. Departamentu Ekonomicznego w Ministerstwie Przemysłu oraz Instytutu Gospodarki Narodowej przy Prezydium Rady Ministrów, 1946-1965 założyciel, prezes

Lipiński Edward 811 7.jpg

Miejsce urodzenia Nowe Miasto n. Pilicą

Data urodzenia 18-10-1888

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 13-07-1986

Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, 1946-1948 prezes Banku Gospodarstwa Krajowego. Od 1946 w PPS, 1948-1975 w PZPR. 1950-1955 prof. UW, w 1953 organizator i dziekan Wydz. Nauk Ekonomicznych UW, od 1951 członek PAN. 1957-1962 i w 1970 wiceprzewodniczący Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów. Od 1960 na emeryturze. 1956-1962 w Klubie Krzywego Koła. 14 III 1964 sygnatariusz Listu 34 przeciwko zaostreniu cenzury i polityce kulturalnej władz; w XII 1971 autor listu do I sekretarza PZPR Edwarda Gierka, w którym wskazał na nadmierną represyjność aparatu ścigania i zabiegał o uwolnienie członków organizacji Ruch. W XII 1974 sygnatariusz Listu 15 domagającego się zapewnienia Polakom w ZSRS dostępu do polskiej kultury i nauki, 5 XII 1975 Listu 59 do Sejmu PRL przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji, 6 XII 1975 współautor (z Marią Dziewicką, Bronisławem Geremkiem, Krystyną Kersten, Tadeuszem Kowalikiem, Janem Strzeleckim i Krzysztofem Wolickim) Listu 7 do delegatów na VII Zjazd PZPR i I sekretarza PZPR Edwarda Gierka, wyrażającego potrzebę reformy ustrojowej, 14 I 1976 sygnatariusz Listu 14 do Sejmu PRL przeciwko konstytucyjnemu zapisowi o nierozzerwalności sojuszu z ZSRS. 23 IX 1976 członek założyciel KOR, następnie KSS KOR, inicjator akcji wspierania KOR przez środowiska emigracyjne; członek międzynarodowego komitetu pomocy polskim robotnikom Appeal for Polish Workers, 8 VI 1977 autor listu do sekretarzy generalnych komunistycznych partii Francji, Hiszpanii i Włoch z prośbą o interwencję ws. aresztowanych działaczy KOR, 18 IX 1977 sygnatariusz Deklaracji Ruchu Demokratycznego; członek Rady Funduszu Samoobrony Społecznej i komisji redakcyjnej dokumentów KOR, 22 I 1978 sygnatariusz deklaracji założycielskiej TKN, w I 1979 listu do przewodniczącego Rady Państwa w obronie aresztowanego Kazimierza Świtonia. Autor projektu (z Janem Kielanowskim) uchwały przeciw cenzurze, przedstawionego 25 V 1979 na forum zgromadzenia ogólnego PAN. Od I 1980 członek (z Ludwikiem Cohnem, Zbigniewem Romaszewskim, Anielą Steinsbergową) Komisji Helsińskiej KSS KOR.

We IX 1980 współredaktor dokumentu "Raport Madrycki. O przestrzeganiu praw człowieka i obywatela w Polsce", od 10 XII 1980 członek KOWzP. 23 IX 1981 podczas I KZD „S”

odczytał uchwałę o samorozwiązaniu KSS KOR.

13 X 1983 sygnatariusz (m.in. z Jerzym Ficowskim, ks. Zbigniewem Kamińskim, Janem Kielanowskim, Haliną Mikołajską, Anielą Steinsbergową, Antonim Pajdakiem, Józefem Rybickim, ks. Janem Zieją) protestu przeciwko postawieniu zarzutów karnych członkom b. KSS KOR (Jackowi Kuroniowi, Adamowi Michnikowi, Zbigniewowi Romaszewskiemu i Henrykowi Wujcowi); 12 II 1984 oświadczenia b. działaczy KSS KOR (m.in. Konrad Bieliński, Jan Józef Lipski, Jan Lityński), i członków RKW Mazowsze (Zbigniew Bujak, Zbigniew Janas, Wiktor Kulerski) oraz czechosłowackiej Karty 77 (m.in. Václav Benda, Václav Havel, Anna Šabatova) ws. uwolnienia więźniów politycznych.

Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, PAN, Académie des Sciences Morales et Politiques, Międzynarodowego Instytutu Statystycznego, członek korespondent British Academy, doktor honoris causa Uniwersytetu w Nowym Yorku i SGPiS (1970, pierwszy w dziejach tej uczelni), prezes honorowy Association Française de Science Économiques.

Autor prac naukowych, m.in. "Analiza rynku. Badanie koniunktur gospodarczych i rynku zbytu" (1934), "Historia powszechnej myśli ekonomicznej do 1870 roku" (1975), "Historia polskiej myśli ekonomiczno-społecznej do końca XVIII w." (1975).

Laureat Nagrody Państwowej II (1955) i I stopnia (1970), Fundacji im. Jurzykowskiego w Nowym Yorku i im. Oskara Langego (obie w 1971). Odznaczony orderem Polonia Restituta (1933), Orderem Odrodzenia Polski (1951, 1956), Orderem Sztandaru Pracy I klasy (1959).

Do 1989 rozpracowywany przez Wydz. III Dep. III MSW w ramach SOR krypt. Dziadek.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)